

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/149/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1717208084
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Krajčo
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1717208084.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Krajča a členiek senátu JUDr. Jany Vlčkovej a JUDr. Moniky Holickej v právnej veci navrhovateľa: O. Q., T. B. Č.. XX, E., zastúpeného: JUDr. Romanom Klimekom, advokátom, so sídlom AK Radničné námestie č. 5., Pezinok proti odporcovi: D. Q., T. B. Č.. X, E., adresa na doručovanie: C. XXX/X, E., zastúpenému JUDr. Alžbetou Darinou Michalkovou, advokátkou so sídlom Škultétyho 1, Bratislava, o nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Pezinok, zo dňa 04. januára 2018, č. k. 6C 66/2017-54, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie m e n í tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietá.

Žalovaný má nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením nariadil súd prvej inštancie neodkladné opatrenie, ktorým odporcovi zakázal vstup do nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, vedenom na Okresnom úrade H., katastrálny odbor, Z. H., Z. E., P. Ú.W. E., parc. registra C, č. XXXX/XX o výmere 32 m², p. č. 74 m², druh pozemku záhrady, p. č. XXXX/X o výmere 173 m², druh zastavané plochy a nádvoria, parc. č. XXXX/X o výmere 120 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, stavba so súp. č. XXXX, postavená na parc. č. XXXX/X, a to až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 9C 44/2017. Navrhovateľovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%. Poukázal na to, že navrhovateľ návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil tým, že je vlastníkom predmetných nehnuteľností, ktoré nadobudol v podiele 1/2 dedením po matke a druhý spoluvlastnícky podiel 1/2 na základe darovacej zmluvy a zmluvy o zriadení vecného bremena zo dňa 17. 06. 2015, pričom predmetom vecného bremena je právo odporcu doživotne nehnuteľnosť užívať ako celok a poskytnutie opatery a pomoci počas choroby a nevládnosti. Spolžitie strán bolo spočiatku pokojné, navrhovateľ začal nehnuteľnosti postupne rekonštruovať v auguste roku 2014, spočiatku za podpory odporcu, ale od júna 2016 začal rekonštrukcii nehnuteľností brániť, nedovolil mu uskladniť materiál na zateplenie, odmietal uvoľniť garáž, verbálne a vulgárne napádal jeho aj členov jeho rodiny. Napokon ho fyzicky napadol, začal ho škrtiť a napľul mu do tváre, bránil mu v užívaní nehnuteľnosti tým, že pozamykal obývacie miestnosti a odmietal ich odomknúť, do nehnuteľnosti sa dostal až za asistencie polície a na ochranu svojho majetku bol nútený vymeniť zámky a nové kľúče odporcovi odovzdal. Odporca sa začal domáhať vrátenia daru, vzájomné vzťahy sa zhoršili a viackrát bola privolaná hliadka polície a u navrhovateľa a členov jeho rodiny vzrástli obavy o ich život a zdravie. Odporca bol uznaný vinným zo spáchania priestupku voči občianskemu spolunažívaniu Rozhodnutím OÚ Pezinok sp. zn. OÚ-PK-OVVS-2016/10402/Pr.64/2017 a dňa 18. 12. 2016 odporca založil v dome niekoľko ohnísk, dom bol zvnútra vyhoretý, zariadenie domu bolo rozbité a zničené. Odporca bol obvinený zo spáchania trestného činu všeobecného ohrozenia podľa § 284 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a bol umiestnený na psychiatrické oddelenie Nemocnice P. Pinela. Trestné stíhanie bolo nakoniec zastavené z dôvodu, že v čase činu nebol odporca pre nepríčetnosť trestne zodpovedný. Z predložených listinných dôkazov prvoinštančný súd zistil, že

navrhovateľ je výlučným vlastníkom predmetných nehnuteľností a odporca je osobou oprávnenou z vecného bremena zapísaného na A. Č.. XXXX, v časti C: Ťarchy, spočívajúceho v práve doživotného užívania nehnuteľnosti. Darovacou zmluvou uzavretou medzi stranami dňa 17. 06. 2015 sa navrhovateľ v článku II., ods. 2 zaviazal poskytovať odporcovi pomoc a opateru v čase choroby a nevládnosti. Navrhovateľ predložil potvrdenia o podaní trestného oznámenia na odporcu v dňoch 26. 08. 2016, 30. 09. 2016, 10. 10. 2016, 31. 10. 2016, 07. 11. 2016, 16. 12. 2016, 19. 01. 2017. Uznesením ORPZ v Pezinku zo dňa 19. 12. 2016, ČVS: ORP-505/1-VYS-PK-2016 bolo začaté trestné stíhanie odporcu ako obvineného zo zločinu všeobecného ohrozenia podľa § 284 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, pričom Okresná prokuratúra Pezínok dňa 16. 06. 2017 uznesením č. Pv 786/16/1107-26 zastavila trestné stíhanie odporcu pre trestný čin všeobecného ohrozenia z dôvodu, že v čase činu nebol obvinený pre nepríčetnosť trestne zodpovedný. V odôvodnení rozhodnutia je konštatované že od 19.12.2016 až do vypracovania znaleckého posudku sa povinný podroboval ústavnej liečbe. Znalec bol vypočutý dňa 05. 05. 2017, kedy konštatoval, že po absolvovaní psychiatrickej liečby nie je odporca pre spoločnosť nebezpečný. Rozhodnutím Okresného úradu Pezínok č. OÚ-PK-VVS/2016/10102/Pr.64/2017 zo dňa 31. 08. 2017 bol odporca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. e/ Zákona o priestupkoch. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia posúdil podľa ust. § 324 ods. 1, 2, 3, § 325 ods. 1, 2, § 326 ods. 1, 2, § 327 C. s. p. a dospel k záveru, že bolo preukázané, že odporca sa v čase od augusta 2016 do decembra 2016 dopúšťal konania, ktoré vyústilo k rozhodnutiu o vine z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu a vzneseniu obvinenia pre trestný čin všeobecného ohrozenia, pričom trestné konanie bolo zastavené pre nepríčetnosť odporcu v čase spáchania činu, teda 18. 12. 2016. Počas trestného konania, vedeného proti odporcovi, bol skúmaný jeho duševný stav a znalkyňou bolo konštatované, že v čase spáchania činu trpel začínajúcou poruchou osobnosti s hlboko depresívnou reakciou na konfliktnú stresovú situáciu, v takomto stave bol potenciálne pre spoločnosť nebezpečný, avšak po absolvovaní intenzívnej psychiatrickej liečby bol prepustený v stave, v ktorom pre spoločnosť nebezpečný nie je. Poukázal na to, že nie je zrejmé, kde v súčasnosti odporca býva, keďže podľa uznesenia Okresnej prokuratúry Pezínok zo dňa 13. 05. 2017 v čase od 04. 04. 2017 minimálne do 23. 05. 2017 mu navrhovateľ bránil vo vstupe do nehnuteľnosti, čo písomne navrhovateľ potvrdil aj vo svojom vyjadrení k vzneseniu obvinenia. Dospel preto k záveru, že sú splnené predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia, keď navrhovateľ preukázal, že sa odporca dopustil konania, ktoré vykazovalo vysokú mieru nebezpečnosti a hoci je momentálne pod psychiatrickou liečbou, ktorá by mala byť garantom jeho bezpečného správania, obava tu stále pretrváva. Poukázal na to, že hodnoty ako život a zdravie sú nadradené právu na užívanie nehnuteľnosti, najmä vzhľadom na neodvratné následky, ktoré by malo dokonané konanie odporcu.

2. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote odporca, ktorý žiadal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmeniť, návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania v rozsahu 100%. Namietal, že súd prvej inštancie bez objektívneho preskúmania prijal argumenty navrhovateľa, následne dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil. Poprel, že navrhovateľ začal nehnuteľnosť rekonštruovať v auguste roku 2014, pretože v tom čase patrili nehnuteľnosti ešte jemu a jeho manželke, ktorá zomrela dňa 06. 07. 2014 a dedičské konanie, v rámci ktorého sa v prospech navrhovateľa vzdal jeho dedičského podielu, sa uskutočnilo v roku 2015. Následne darovacou zmluvou zo dňa 17. 06. 2015 daroval polovicu nehnuteľnosti navrhovateľovi a problémy s navrhovateľom začali v auguste 2015, keď po návrate z liečenia našiel rozbité záchody na prízemí aj na poschodí rodinného domu, pričom syn mu pred odchodom na liečenie nepovedal, že chce robiť nejaké úpravy v dome, mal len zatepľovať zadnú časť rodinného domu, s čím on súhlasil. Následne navrhovateľ na dome vymenil okná a v apríli 2016, počas jeho pobytu na liečení, bez jeho súhlasu rozbil kúpeľňu, ktorú užíval, vyhodil vaňu, ktorú potreboval na kúpeľ dlhodobo chorej nohy, čím mu znemožňoval riadne užívanie nehnuteľnosti, a preto ho vyzval listom zo dňa 16.06.2016, aby nezasahoval do priestorov, ktoré užíva. Koncom augusta 2016 mu však navrhovateľ povedal, že príde na rad obývačka a kuchyňa na prízemí, ktoré podľa dohody s navrhovateľom mal právo užívať, a preto sa musí z týchto priestorov vysťahovať do 15.09.2016. Zopakoval navrhovateľovi, že nesúhlasí s prestavbou týchto priestorov a z obavy, že ho navrhovateľ vysťahuje, uzamkol dvere na obývačke, kuchyni a spálni, avšak po ďalšom návrate z liečenia našiel dvere otvorené, a preto vymenil zámky, aby si zabezpečil vchod do týchto priestorov. Navrhovateľ dňa 16. 09. 2016 lopatou rozbil sklá na dverách obývačky, ktorý incident nahlásil na polícii a musel si aj zavolať pohotovosť, ktorá ho odviezla do nemocnice, pretože mal vysoký krvný tlak a po podaní infúzie ho sanitka odviezla domov. Nie je pravda, že by navrhovateľa fyzicky napadol, začal ho škrtiť a napľul mu do tváre, ale je pravda, že navrhovateľ podal na neho dňa 19. 08. 2016 oznámenie o

narušení občianskeho spolužitia, na základe ktorého bol po prešetrení uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. e/ Zákona o priestupkoch, ktorého sa mal dopustiť tým spôsobom, že mu bránil vo vstupe do obývacej izby rodinného domu, pričom ho mal odtláčať rukami, avšak tvrdenia navrhovateľa o škrtení, o pľuvaní, alebo ohrozovaní na živote a majetku, sa nepreukázali a tieto skutočnosti v rozhodnutí, ktorým mu bola uložená pokuta 15 eur, nie sú uvedené. Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľ skresľuje skutočnosti vo svoj prospech. Nie je pravda, že by navrhovateľovi bránil v užívaní a nakladaní s jeho vlastníctvom, navrhovateľa ani jeho rodinu neohrozoval na živote, ani na zdraví, len trval na tom, aby konal v súlade so zmluvou o zriadení vecného bremena, ktorou si sám obmedzil svoje vlastnícke právo. Navrhovateľ vystupňoval svoje hrubé správanie voči nemu, v decembri 2016, kedy po návrate domov zistil, že v garáži sú nanosené jeho osobné veci, oblečenie, posteľná bielizeň, stoličky, stôl, skriňa a sklo zo sekretára, ktoré pred odchodom boli v obývačke, na druhý deň s pomocou kamarátov nasťahoval veci späť do obývacej izby a o pár dní prišiel navrhovateľ aj s manželkou, vzal kladivo a začal rozbíjať stôl aj stoličky. Povedal mu, že pôjde do pivnice alebo preč z domu. Dňa 17.12.2016 mu navrhovateľ s manželkou začali vyhadzovať šaty zo skrine, vulgárne mu nadávali, vyhrážali sa, že ak nedá z domu preč jeho psa, tak ho na druhý deň zabijú, pretože v darovacej zmluve a v zmluve o zriadení vecného bremena nie je uvedené, že môže mať v dome aj psa a kričali, že si do domu nesmie nikoho pozvať na návštevu, že každého vyhodí. Uviedol, že bol na konci so svojimi silami, nechápal ako sa môže syn, ktorému daroval polovicu rodinného domu, takto k nemu správal pár dní pred vianočnými sviatkami, mal vysoký krvný tlak, zobral si lieky, po ktorých sa však cítil ešte horšie, bol bezradný a nechcel takto žiť ďalej, zo zúfalstva rozlial v pivnici benzín a naftu a na schody položil tri sviečky, ktoré spolu s benzínom zapálil. Následne odišiel z domu, chcel skončiť so svojim životom, avšak 19. decembra dobrovoľne išiel na políciu a vypovedal k týmto skutočnostiam. Od 20.12. do 04.04. 2017 bol hospitalizovaný v psychiatrickej nemocnici Philippa Pinella v Pezinku. Po prepustení z nemocnice išiel do rodinného domu, v ktorom má právo doživotného užívania a zistil, že sa do domu nemôže dostať, pretože navrhovateľ vymenil na rodinnom dome zámok a nový kľúč mu nedal. Podal preto na súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadal, aby mu navrhovateľ sprístupnil vstup do predmetného rodinného domu a odovzdal mu kľúče od domu, ktorému návrhu vyhovel Okresný súd Pezínok uznesením zo dňa 18. 05. 2017. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal navrhovateľ odvolanie, v ktorom uviedol všetky skutočnosti, ktoré uviedol aj v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v tomto konaní, t. j. aj to, že bol obvinený zo spáchania trestného činu všeobecného ohrozenia a napriek týmto tvrdeniam Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 26. 10. 2017 sp. zn. 6Co/288/2017 rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil. Svojím návrhom sa navrhovateľ domáha presného opaku a argumentuje skutočnosťami, ktoré boli súdu známe už v čase, keď rozhodol o uložení neodkladného opatrenia, na základe ktorého sa mal navrhovateľ zdržať akéhokoľvek konania, ktorým by obmedzil právo odporcu z vecného bremena. Vzhľadom na to nie sú podľa jeho názoru splnené zákonom stanovené dôvody pre nariadenie neodkladného opatrenia a uznesenie súdu prvej inštancie je protizákonné a vydané v rozpore so skutkovým stavom.

3. Navrhovateľ vo svojom vyjadrení navrhol uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť a priznať mu náhradu trov konania v celom rozsahu. Uviedol, že odporca sa proti nemu začal dopúšťať protiprávneho konania od júna 2016 a nie, ako tvrdí, od augusta 2016, ktoré skutočnosti možno overiť na OOPZ E., z výjazdov príslušníkov polície na adresu predmetného rodinného domu. Jeho správanie voči odporcovi bolo tolerantné a ústretové, ale od polovice júna 2016 odporca začal s jeho ohováraním, osočovaním, špinením jeho dobrého mena, šírením nepravd a výmyslov o ňom u rodiny, priateľov u jeho zamestnávateľa, u susedov, u novinárov z televízie a neustále podával na neho trestné oznámenia za ním vymyslené trestné skutky, ktoré mal voči nemu spáchať. Zotrval na tom, že s rekonštrukciou domu začal v mesiaci august 2014 a ďalej vo svojom vyjadrení poukázal na stretnutie členov rodiny po smrti ich matky a manželky odporcu, na ktorom bol dohodnutý postup a spôsob dedičského vyrovnania pozostalých po smrti matky, ako aj na všetky okolnosti týkajúce sa uzavretia rodinnej dohody. Zdôraznil, že spôsob urovnania dedičstva navrhol v záujme zachovania rodičovského domu, aby zostal vo vlastníctve rodiny, aby odporca dožil v dome, ktorý spoločne s matkou a s ich pomocou vybudovali, pričom neustále pripomínal, že do domu bude nutné investovať nemalé finančné prostriedky. Ďalej poukázal na okolnosti uzavretia darovacej zmluvy aj s vecným bremenom a na skutočnosť, že úver si vybavoval v Q. T. v máji 2015, kedy boli majiteľmi rodinného domu obe strany a v žiadosti o hypotekárny úver uviedol účel rekonštrukcie predmetného rodinného domu, s čím odporca súhlasil. Uviedol, že v rodinnom dome boli dlhodobo zanedbané mnohé potrebné opravy a rekonštrukcie, WC boli v dezolátnom stave, pričom ich rekonštrukcia bola vopred naplánovaná z ohľadu voči odporcovi v období jeho pobytu na liečení, o čom mal vedomosť a taktiež mal odporca vopred vedomosť o rekonštrukcii kúpeľne na jar roku 2016, ktorá bola taktiež z

ohľaduplnosti voči odporcovi z väčšej časti realizovaná v čase jeho pobytu na liečení. Výmenu okien a zateplenie realizoval aj na naliehanie odporcu, a to z dôvodu zatekania a zvlhnutia steny. Pokiaľ ide o výmenu vane uviedol, že odporca sa chodil sprchovať do pivnice, keďže do vane sa mu zo zdravotných dôvodov ťažko vstupovalo a teraz, keď je v kúpeľni osadený nový sprchový kút, mal problém prijať túto skutočnosť. K incidentu zo dňa 16. 09. 2016 uviedol, že výplne zo skla na oboch dverách, do obývacej miestnosti, aj do kuchyne, bol nútený rozbiť, keď v tento deň pokračoval v práci na rekonštrukcii domu, ale tieto dvere boli uzamknuté už cca 3 týždne a odporca nerešpektoval jeho prosby o sprístupnenie obývacej miestnosti a kuchyne a upozorňovanie príslušníkov polície. Pri zatepľovaní potreboval premiestniť kvet v kvetináči do obývacej miestnosti, po rozbití výplne upratol sklo v obývacej izbe, na chodbe a v kuchyni, pričom dvere do kuchyne rozbil z rozčúlenia. Keď sa zaujímal o zdravotný stav odporcu, ktorý si privolať záchranú službu, povedal mu, že sa nemá starať o jeho zdravotný stav, a že od neho nič nepotrebuje, pričom záchranú službu si zavolať niekoľko hodín po udalosti, keď bez problémov telefonoval, dohadoval postup a nemal problém riadiť motorové vozidlo. Uviedol, že odporca bol už v polovici júla 2016 požiadaný, aby si z obývacej miestnosti premiestnil veci, ktoré vládze odnieť sám a ostatné veci mu preniesie, avšak odporca väčšie veci začal prevážovať reťazami a uzamykať visiacimi zámkami, uzamykal miestnosti a tvrdil, že v obývacej miestnosti a v kuchyni nemá navrhovateľ čo hľadať. K fotografiám, ktoré odporca uvádza ako dôkaz, že mu zbalil jeho veci a vystaľoval, uviedol, že tieto veci boli pripravené na prenesenie do vedľajšej miestnosti z dôvodu pokračujúcej rekonštrukcie. Uviedol, že na list odporcu zo dňa 16. 06. 2016, ktorý obsahoval podmienky jeho pohybu po nehnuteľnosti, a že nemá na neho útočiť, reagoval listom zo dňa 25. 06. 2016, po ktorom nastalo neustále jeho fyzické a verbálne napádanie odporcom, so stúpajúcou intenzitou a nielen voči nemu, ale voči celej jeho rodine. Ďalej vo svojom vyjadrení opísal priebeh udalosti zo dňa 19.08.2016 a uviedol, že dňa 15. 09. 2016 mu odporca zaslal ďalší list, v ktorom žiadal o vrátenie daru. V mesiacoch november a december útoky odporcu naberali maximálnu intenzitu. Podľa jeho názoru sa ho odporca snažil svojím konaním vyprovokovať, aby na neho fyzicky zaútočil a napadol ho, čo by mohol využiť v konaní o vrátenie daru. Odporca vykonal skutok spočívajúci v založení niekoľko požiarov v dome, ktorý mal vopred premyslený a naplánovaný s úmyslom poškodiť jeho majetok. O úmysle podpáliť rodinný dom rozprával odporca už v lete v roku 2016 tete Z. H., dokúpil si niekoľko kanistrov a fliaš horľavých látok a aj zo spôsobu vykonania tohto činu odporcom a ďalších skutočností, ktoré uviedol vo svojom vyjadrení, podľa jeho názoru vyplýva, že tento čin vykonal úmyselne a mal ho vopred pripravený a premyslený. Poukázal aj na ďalšie skutočnosti svedčiace o povahových vlastnostiach odporcu a namietal, že odporca je naďalej nebezpečný pre svoje okolie, možno predpokladať jeho agresívne chovanie, čo nie je v súlade so závermi súdnej znalkyne z odboru psychiatrie, podľa ktorej trestný čin všeobecného ohrozenia spáchal v nepríčetnosti a pritom by mal byť momentálne pre okolie bezpečný. Poukázal na to, že posudok vypracovala znalkyňa po 3 - mesačnom ústavnom liečení na psychiatrii. Preto už niekoľko krát navrhoval opätovné psychiatrické vyšetrenie iným odborníkom. Uviedol, že po niekoľkonásobnom fyzickom napadnutí jeho osoby, vyhrážaním sa jemu a jeho rodine, kompletnom zničení zariadenia rodinného domu, podal na navrhovateľa trestné oznámenie pre prečin neoprávneného zásahu do práva domu, avšak trestné stíhanie voči jeho osobe bolo zrušené ako neopodstatnené a poukázal na odôvodnenie rozhodnutia, v zmysle ktorého tvrdenia, že otcovi bráni v užívaní domu z dôvodu existencie obavy o život, zdravie jeho rodiny ako aj majetku, boli posúdené ako relevantné, pričom ochrana uvedených záujmov (život a zdravie) je nadradená ochrane záujmu otca v práve doživotného užívania predmetnej nehnuteľnosti.

4. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu a v medziach uplatnených odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 380 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C. s. p. a contrario a dospel k záveru, že odvolanie odporcu je dôvodné.

5. Základným predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je existencia potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami alebo obavy, že vykonanie exekúcie rozhodnutia bude ohrozené, pokiaľ nemožno tento účel dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Pre nariadenie neodkladného opatrenia sa tak vyžaduje hodnoverné osvedčenie základných skutočností, potrebných pre záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako i dostatočné opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nevyhnutnosť potreby neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami alebo obavu z ohrozenia exekúcie.

6. So zreteľom na podstatu, účel a zmysel inštitútu neodkladného opatrenia nie je pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia potrebné vykonávať dokazovanie. Splnenie predpokladov pre jeho nariadenie však nemožno vyvodit' len zo samotných tvrdení navrhovateľa, a je potrebné

tieto tvrdenia aspoň spoľahlivo osvedčiť, a to aspoň do tej miery, že možno dôvodne nadobudnúť presvedčenie o ich pravdivosti a hodnovernosti; keď pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda záujem na rýchlosti rozhodnutia nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení.

7. V prejednávanej veci je nesporné, že navrhovateľ je výlučným vlastníkom predmetných nehnuteľností a odporca má k týmto nehnuteľnostiam zriadené vecné bremeno spočívajúce v jeho práve ich doživotného užívania. Napriek uvedenému zriadenému vecnému bremenu v prospech odporcu sa navrhovateľ domáha návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia s poukazom na ust. § 325 ods. 2, písm. d/ C. s. p. proti odporcovi uloženia zákazu vstupu do predmetných nehnuteľností z dôvodu, že svojím konaním a správaním ohrozuje jeho život a zdravie, a tiež členov jeho rodiny a susedov. Predloženými listinnými dôkazmi, najmä uznesením ORPZ v Pezinku zo dňa 19. 12. 2016, ČVS:ORP-505/1-VYS-PK-2016, ktorým bolo začaté trestné stíhanie odporcu ako obvineného za zločin všeobecného ohrozenia podľa § 284 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, osvedčil navrhovateľ aj podľa názoru odvolacieho súdu, že odporca sa dopustil konania, ktoré vykazovalo vysokú mieru nebezpečnosti, keď dňa 18. 12. 2016 v rodinnom dome spôsobil požiar. Nestotožnil sa však so záverom súdu prvej inštancie, že napriek absolvovaniu psychiatrickej liečby odporcom naďalej pretrváva obava z jeho nebezpečného správania sa, odôvodňujúca potrebu neodkladnej úpravy pomerov strán navrhnutým neodkladným opatrením. Z predložených listinných dôkazov vyplýva, že príčinou výrazného zhoršenia vzťahov medzi stranami a vzniku konfliktných situácií je realizácia rozsiahlej rekonštrukcie predmetných nehnuteľností navrhovateľom, na vykonanie ktorej je navrhovateľ ako vlastník nehnuteľnosti oprávnený, avšak pri jej realizácii je povinný rešpektovať právo odporcu na doživotné užívanie týchto nehnuteľností vyplývajúce mu zo zriadeného vecného bremena. Navrhovateľ však bránil odporcovi v užívaní nehnuteľnosti, ktorú skutočnosť odporca osvedčil predložením uznesenia Krajského súdu v Bratislave č. k. 6Co288/2017-109 zo dňa 26. 10. 2017, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie Okresného súdu Pezinko č. k. 4C/21/2017-28 z 18. 05. 2017, ktorým nariadením neodkladného opatrenia uložil navrhovateľovi v tomto konaní, ako žalovanému povinnosť zdržať sa akéhokoľvek konania, ktorým by obmedzil právo odporcu v tomto konaní, ako žalobcu z vecného bremena a zároveň povinnosť znášať výkon práva odporcu v tomto konaní, ako žalobcu z vecného bremena spočívajúceho v jeho práve doživotne užívať predmetné nehnuteľnosti a za tým účelom mu odovzdať kľúče od rodinného domu, pričom súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že žalovaný (t. j. navrhovateľ v tomto konaní) najneskôr od 20. 08. 2015 bránil žalobcovi (t. j. odporcovi v tomto konaní) ako osobe oprávnenej z vecného bremena, v užívaní rodinného domu výmenou zámku, ako aj vystaňovaním jeho vecí. Odvolací súd pritom svojim uznesením zo dňa 26. 10. 2017, č. k. 6Co288/2017-109, uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie, potvrdil, a to napriek tomu, že žalovaný, t. j. navrhovateľ v tomto konaní, bránil žalobcovi, t. j. odporcovi v tomto konaní, v užívaní domu z dôvodu obavy o život, zdravie jeho rodiny ako aj majetku, a to s poukazom na vulgárne a agresívne správanie sa žalobcu (odporcu), fyzický útok na osobu žalovaného (navrhovateľa), kedy ho začal škrtiť a opľul ho do tváre, ďalej s poukazom na to, že žalobca (odporca) bol uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu a založil požiar v rodinnom dome, v dôsledku čoho bol žalobca (odporca) umiestnený na psychiatrické oddelenie Pinellovej nemocnice v Pezinku. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd poukázal na to, že riešenie vzájomných konfliktov nie je možné bránením žalobcovi (odporcovi) vo výkone jeho práva zodpovedajúceho vecnému bremenu, a pokiaľ žalovaný (navrhovateľ) má skutočne za to, že správanie žalobcu (odporcu) ohrozuje životy a zdravie jeho i jeho rodiny, mohol sa ochrány svojich práv domáhať napr. postupom podľa § 325 ods. 2 písm. e/, f/ C. s. p., a nie svojvoľným zamedzením prístupu žalobcovi (odporcovi k dotknutej nehnuteľnosti).

8. Odvolací súd zároveň považuje za potrebné poukázať na to, že navrhovateľ návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v tomto konaní odôvodnil tými istými skutočnosťami, ktoré uviedol aj v konaní, v ktorom mu bola nariadením neodkladného opatrenia uložená povinnosť zdržať sa akéhokoľvek konania, ktorým by obmedzil právo žalobcu (odporcu) z vecného bremena a povinnosť znášať výkon práva žalobcu (odporcu) z vecného bremena spočívajúceho v práve žalobcu (odporcu) doživotne užívať predmetné nehnuteľnosti. Žiadne iné skutočnosti; ku ktorým by došlo po nariadení uvedeného neodkladného opatrenia, týkajúce sa takého správania odporcu, ktoré by vzhľadom na mieru nebezpečnosti osvedčovali aj po absolvovaní intenzívnej psychiatrickej liečby odporcom, existenciu, resp. pretrvávajúce, obavy z ohrozenia života, ochrana zdravia alebo majetku navrhovateľa a jeho rodiny správaním odporcu v čase rozhodovania súdu prvej inštancie a odôvodňovali nariadenie navrhovateľom navrhnutého neodkladného opatrenia, v tomto konaní netvrdil.

9. Pri posudzovaní existencie objektívnej obavy z ohrozenia života, zdravia a majetku navrhovateľa a jeho rodiny konaním a správaním sa odporcu, v čase rozhodujúcom pre vydanie neodkladného opatrenia, ktorým je v zmysle § 329 ods. 2 C. s. p. stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie, nemožno vychádzať len zo samotnej skutočnosti, že odporca sa dňa 18.12.2016 spôsobením požiaru v rodinnom dome dopustil konania vykazujúceho vysokú mieru nebezpečnosti, no je nevyhnutné prihliadnúť aj na závery znaleckého dokazovania, z ktorých vyplýva, že v čase spáchania činu síce odporca trpel začínajúcou poruchou osobnosti s hlbokou depresívnou reakciou na konfliktnú stresovú situáciu a v takomto stave bol potenciálne pre spoločnosť nebezpečný, avšak následne absolvoval intenzívnu psychiatrickú liečbu, z ktorej bol; podľa odborného posúdenia znalca; prepustený v takom stave, že (už) pre spoločnosť nebezpečný nie je.

10. Vzhľadom na to, že k spôsobeniu požiaru v rodinnom dome odporcom došlo dňa 18.12.2016, t.j. rok pred podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia navrhovateľom v súvislosti s konfliktmi, ku ktorým medzi stranami dochádzalo pri realizácii rozsiahlej realizácie rekonštrukcie rodinného domu a bránením odporcovi vo výkone práva z vecného bremena spočívajúceho v doživotnom užívaní nehnuteľnosti, ako aj vzhľadom na následné podrobenie sa intenzívnej psychiatrickej liečbe ústavnou formou odporcu a jeho stav po prepustení, v ktorom podľa záveru znalca nie je pre spoločnosť nebezpečný, a taktiež vzhľadom na existenciu zriadeného vecného bremena v prospech žalobcu a právoplatným rozhodnutím nariadené neodkladné opatrenie ukladajúce navrhovateľovi povinnosť držať sa akéhokoľvek konania, ktorým by obmedzil právo žalobcu z vecného bremena a povinnosti znášať výkon práva odporcu z vecného bremena, za stavu, keď ani navrhovateľ v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neuviedol žiadne iné konkrétne správanie sa odporcu, ohrozujúce život, zdravie alebo majetok navrhovateľa a jeho rodiny, dospel odvolací súd k záveru, že nemožno; v čase vydania napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie; považovať za osvedčenú spôsobom dostatočným pre účely nariadenia neodkladného opatrenia existenciu objektívnej potreby bezodkladnej úpravy pomerov strán navrhnutým neodkladným opatrením. Na ďalšie navrhovateľom tvrdené okolnosti týkajúce sa rodinných vzťahov v čase úmrtia jeho matky, dohody o postupe a spôsobe dedičského vyrovnania dedičov, ďalej týkajúce sa okolností uzavretia predmetnej darovacej zmluvy a zmluvy o zriadení vecného bremena medzi navrhovateľom a odporcom, ako aj povahových vlastností odporcu, na ktoré poukázal navrhovateľ vo svojom odvolaní, nemožno prihliadať, keď všetky tieto skutočnosti boli navrhovateľovi známe už v čase prijatia daru od odporcu a zriadení vecného bremena. Taktiež ďalšie konflikty, na ktoré poukázal navrhovateľ vo svojom vyjadrení, neodôvodňujú uloženie odporcovi ako osobe oprávnenej z vecného bremena, zákaz vstupu do nehnuteľnosti.

11. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 388 C. s. p. zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

12. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 396 ods. 2 v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. tak, že odporcovi, ktorý mal úspech v konaní, priznal náhradu trov konania v celom rozsahu.

13. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).